

Vi forstår ikke, at udfordringsretten skal indføres, når alle, der har udtalt sig om sagen, undtagen regeringspartierne, Dansk Folkeparti og desværre også Kristeligt Folkeparti her, reelt er de eneste, som går ind for udfordringsretten.

Vi synes, det er beklageligt, og Socialdemokratiet vil stemme imod lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 201: Forslag til lov om fremskaffelse af humant blod til lægemiddelformål m.v. (blodforsyningsloven).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 17/4 2002. Første behandling 3/5 2002. Betænkning 23/5 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet vil gerne her ved andenbehandlingen af L 201 takke for det store arbejde, som både partier og sundhedsministeren har

ydet under udvalgsarbejdet med denne nye blodforsyningslov.

At udarbejde en lov, der fastslår principperne for formidling af en gave fra en frivillig donor til et ukendt medmenneske med et behov, og samtidig sikre, at den gave udnyttes til fulde, er absolut ikke en let sag, og det har vi også fået at se under udvalgsarbejdet.

Det kan være en sag, der involverer ikke alene følelser, men det er især også vigtigt, at det involverer tænkning og principper. Det er en sag, hvor det har været nødvendigt at holde tungen lige i munden.

I Socialdemokratiets stillingtagen til denne sag har følgende principper været afgørende for, at vi i dag kan give tilslutning til de ændringsforslag, ministeren har fremsat til forslaget, samt det endelige forslag ved tredjebehandlingen senere i denne uge.

Det har været gældende for os, at dansk blodforsyning stadig afhænger af frivillige og ubetalte donorer, at den grundlæggende model for sygehusenes anskaffelse og anvendelse af røde blodlegemer til blodtransfusion til patienter ikke ændres, at de mange dele af blodet, som i dag ikke udnyttes optimalt, i fremtiden bliver nyttiggjort og dermed kommer så mange mennesker til gavn som overhovedet muligt.

Det har været vigtigt for os, at den udbudsmodel, der nu udarbejdes med henblik på at fremskaffe blodprodukter til danske patienter, er af høj international kvalitet, og at det sker i Amdradsforeningens regi med inddragelse af bloddonorerne.

Det har været vigtigt for os, at udbyderne kan stille krav til producenterne om, at de blodprodukter, man modtager retur, er fremstillet på basis af det råmateriale, man har leveret til producenten, det vil sige blodplasmaet.

Det har været vigtigt for os, at Statens Serum Institut også vil få mulighed for at deltage i et udbud af blodplasma, f.eks. i samarbejde med en privat virksomhed, og sidst, men ikke mindst, at Seruminstituttets forskning og udvikling af nye blodprodukter til gavn for patienter overalt i verden kan fortsætte uændret.

Socialdemokratiet skal som sagt bakke op om sundhedsministerens ændringsforslag til loven, der fastslår, at amterne fortsat skal levere blod eller dele heraf til Seruminstituttet med henblik på instituttets forskning i og udvikling af lægemidler baseret på humant blod.

Som afslutning vil jeg sige, at for os er det også meget vigtigt, at der i dag ved lovens an-

den behandling tegner sig et bredt flertal af partier, der støtter loven. Det er ekstremt vigtigt, fordi blodområdet berører os alle, raske som syge. Tak for ordet.

Kl. 20.40

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er stadig imod lovforslaget. For os er det vigtigt at holde fast i, at man ikke skal kommerialisere alle dele af livet. Det er ikke alle dele af samfundet, der skal drives som privat virksomhed. For os er det vigtigt at holde fast i, at der er dels etiske, dels moralske overvejelser, der har betydning for, at man siger, det er ikke alt, der skal gøres til varer.

For os er det vigtigt at sige, at man kan altså ikke sammenligne væsentlige samfundsopgaver med private virksomheder, der skal tjene penge, at der er nogle samfundsopgaver, som vi ønsker løst, også selv om det medfører udgifter for samfundet. Det koster jo også penge for samfundet at have sygehuse, og på samme måde, som det er vigtigt for os, at vi har nogle offentlige sygehuse, mener vi også, det er vigtigt for samfundet, at vi har offentlig produktion af blodprodukter. Vi så gerne, at man udvidede den offentlige andel af lægemiddelproduktionen, men i hvert fald synes vi, det er vigtigt, at den lille del, vi har omkring blodet, ikke privatiseres og gøres til en vare.

I stedet for at bruge penge på at afvikle blodproduktionen på Serum instituttet kunne man bruge nogenlunde de samme midler på at investere og udvikle produktionen på Serum instituttet, således at man fortsat kunne have en god, offentlig produktion af blodprodukter og samtidig også kunne være med til at udvikle nye produkter til gavn også for patienter i andre dele af verden.

Et væsentligt argument for det flertal, der vil gennemføre loven, har jo været, at der er dele af blodprodukterne, der ikke udnyttes i Danmark i dag. Det er rigtigt, at de ikke udnyttes i Danmark, men de har jo så hidtil været givet til patienter i andre lande, og det kan man også fortsat gøre. Det behøver man ikke at sælge produkterne til private lægemiddelproducenter for at gøre, man behøver ikke at lave en udlicitering af den danske blodproduktion for at kunne udnytte alle dele af blodet.

Vi havde gerne set, at man i stedet for at skynde sig med at få det her forslag igennem inden sommerferien, så havde fået et grundigt arbejde, hvor alle parter var blevet indkaldt til fælles møder for at drøfte tingene, hvor man kunne have set på, om der var mulighed for at lave en anden organisering af hele blodområdet i Danmark, sådan som bloddonorerne også har efterlyst, som Serum instituttet har efterlyst at man gjorde, og som man har gjort i andre lande.

EU har jo været brugt som argument for, at det var nødvendigt, at man udliciterer det danske blod. Vi har svært ved at forstå, hvorfor det skulle være nødvendigt, når lande som Holland, Frankrig og Finland kan få lov til at opretholde, at for dem er blod og produktion af blodprodukter et nonprofitforetagende og noget, man ikke betragter som en vare.

Vi havde gerne set, at man tog sig tid til at kigge på, om det – hvis vi nu laver en fælles organisering af blodområdet, som man f.eks. har det i Holland, så det er den samme enhed, der står for hele blodområdet lige fra tapning af blodet, blodbanker og videre til produktion af blodprodukter i sidste ende, og så sagde, at den samlede enhed skulle køre på nonprofitbasis – så ikke havde kunnet gøre, at vi ikke kom i karambolage med EU og så ikke behøvede at udlicitere.

For Enhedslisten ville det under alle omstændigheder, uanset om vi kom i karambolage med EU eller ej, være sådan, at vi mener, det er vigtigere at holde fast i det grundlæggende etiske princip, at blod ikke er en vare, også selv om det måtte betyde, at vi kom i karambolage med EU. Så må EU stå som dem, der mener, at blod skal handles som en vare, at dele af menneskekroppen skal være en vare. Vi mener, at vi godt kunne stå os ved fra Danmarks side at holde fast i, at vi altså betragter blod som noget, der ikke skal være en vare, ikke må være en vare.

Så som sagt, vi havde gerne set, at et flertal i Folketinget holdt fast i at sige, at blodproduktion skal være i nonprofitregi, og vi havde især gerne set, at man tog sig tid til en grundig gennemgang af hele blodområdet og herunder så på, om ikke man kunne lave en samlet organisering af hele blodområdet på en non-profitbasis.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Lene Garsdal som ordfører.

Kl. 20.45

Lene Garsdal (SF):

Fra SF vil vi gerne tilkendegive, at vi vil støtte det ændringsforslag, som regeringen er kommet med, således at det, selv om loven jo desværre bliver vedtaget i sin helhed, bliver muligt for Serumintitutet fortsat at få stillet blod og plasma til rådighed for deres forskningsaktiviteter. Det er vi glade for.

Der næst vil jeg kort sige, at vi ikke har skiftet mening med hensyn til vores afvisning af lovforslaget i øvrigt. Vi finder fortsat, at der er to væsentlige grunde til, at vi ikke kan støtte forslaget. Den ene er, som jeg også var inde på ved førstebehandlingen, at hvis Danmark taber sagen til EU, så mener vi fra SF's side, at det er EU, der har uret. Vi finder ikke, at blod eller produkter heraf skal kunne handles som en vare. Det er den ene del.

Den anden hovedbegrundelse for, at SF må afvise forslaget i sin helhed, er, at det bliver muligt at skabe profit, altså lave penge på salg af blodprodukter, i den model, som amterne og H:S skitserer, og som det formentlig ender med.

Men jeg skal kun her kort markere, at vi holder fast ved vores beslutninger fra førstebehandling.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men blot kvittere for de bemærkninger, som fru Sophie Hæstorp Andersen kom med om det gode samarbejde internt i Sundhedsudvalget, som jeg i sagens natur ikke kan have så meget indseende i, og også det gode samarbejde, der i denne sag har været mellem undertegnede og udvalget. Det vil jeg egentlig gerne kvittere for, for det er en beskrivelse af forløbet, som egentlig også passer med min egen oplevelse.

Jeg synes, at der har været et forbilledlig flot samarbejde i denne sag med det sigte at få betrygget ikke mindst de danske bloddonorer i, at de værdier, som den danske blodforsyning hviler på, står helt urørte tilbage også efter vedtagelsen af dette lovforslag.

Det er også signaleret ved, at vi nu er i en situation, hvor et meget bredt flertal i Folketinget bestående af Kristeligt Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre kan støtte loven, hvilket i sig selv er et vigtigt signal til de danske bloddonorer, som via den gave, de giver, jo yder et uvurderligt bidrag til det danske sundhedsvæsen, et bidrag, som bestemt ikke bli-

ver mindre, efter at denne nye model er introduceret, snarere tværtimod.

Jeg er også glad for, at det under udvalgsarbejdet blev muligt i fællesskab at aflægge Statens Serum Institut et besøg, således at hele spørgsmålet om den forskningsindsats, der finder sted på Serumintitutet, kom i fokus, og at vi nu med det ændringsforslag, der foreligger, og som jeg forstår nyder opbakning fra SF og vel også fra Enhedslisten, altså fra hele Folketinget, har skabt sikkerhed for, at forskningsindsatsen, hvis den situation opstår, at et udbud fører til, at fragmenteringen finder sted et andet sted end på Serumintitutet, kan fortsætte.

Så alt i alt er jeg meget tilfreds med det forløb, og jeg ville derfor blot tage ordet ganske kort for at kvittere for fru Sophie Hæstorp Andersens bemærkninger, idet jeg i det hele taget også kan tilslutte mig understregningen af de principper, som lovgivningen hviler på, og som fru Sophie Hæstorp Andersen også kom ind på i sit indlæg.

Birthe Skaarup (DF):

Noget af det, der har været meget vigtigt for Dansk Folkeparti, da vi skulle blive enige om det her, var naturligvis, at bloddonorerne blev sikret noget af det, som var meget vigtigt for dem.

Det andet var jo også, at tæppet faktisk ikke blev trukket væk under Statens Serum Institut. Det er den mulighed, der er i ændringsforslaget, altså at man stadig væk får lov til at forske og udvikle nogle af de ting, som de på Serumintitutet er i gang med.

Desværre kom jeg lidt for sent, men noget af det, jeg godt vil spørge ministeren om, er naturligvis, om selvforsyningspolitikken ikke fortsat bliver opretholdt. Det synes vi er vigtigt lige at få pointeret, også det, at det for det restprodukt fra blodet, som bliver brugt til blodtransfusioner, stadig væk gælder, at det er status quo for Serumintitutet og for donorerne.

Kl. 20.50

Men som sagt er der gjort et stort udvalgsarbejde, og der er holdt mange møder. Det kan godt være, at der er nogle, også ministeren, der har været ved at miste tålmodigheden, men jeg synes, at jeg godt vil kvittere for det, der er kommet ud af det, samt for lydhørheden over for Dansk Folkeparti. Med de ord har jeg kun lige det spørgsmål til ministeren om selvforsyningspolitikken, som, synes jeg, er vigtigt at få understreget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. (Indførelse af mulighed for aflåsning af patientstuer på Sikringsafdelingen under Psykiatrisk Center, Sygehus Vestsjælland).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 8/5 2002. Første behandling 15/5 2002. Betænkning 22/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven. (Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 23/5 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har justitsministeren jo valgt, at den nye bestemmelse i straffeloven om at gøre det strafbart for anholdte og fængslede at flygte også skal gælde for unge, som har fået en dom i form af en ungdomssanktion, og det vil sige efter § 74 a.

Vi har undervejs ikke undladt at give udtryk for, at vi finder, at der ikke er grundlag for at foretage så væsentlige ændringer i balancen mellem straf og socialpædagogisk foranstaltning, og det kan vel sådan set heller ikke udtrykkes meget bedre, end statsadvokat Birgitte Vestberg har sagt: Det bør overvejes, om en ubetinget frihedsstraf på fængsel i 30 dage, der er forslagets udgangspunkt, er forenelig med intentionerne bag ungdomssanktionen.

Og der er vi vel lige nøjagtig ved kernen af, hvad ideen med ungdomssanktionen var. Men hvad er det, man er på vej til at gøre her?

Når vi taler om ungdomssanktionen, har man netop meget klart valgt at gå ind og fjerne proportionen. Som alternativ til at give en ubetinget frihedsstraf på minimum 30 dage kan man give en ung mellem 15 og 17 år en 2-årig dom om an-